

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Štěpána Výborného v právní věci

žalobkyně: **Zrůstek a partneři, v. o. s.**, IČO: 25589644,
se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4,
insolvenční správce dlužníka ČKD PRAHA DIZ, a. s., IČO: 00565997,
se sídlem Kolbenova 942/38a, 190 00 Praha 9 – Vysočany,
zastoupené advokátem JUDr. Ing. Michaelem Šefčíkem,
se sídlem náměstí Republiky 53, 530 02 Pardubice,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2018, č. j.: 8320/18/5300-21441-702127,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně jako insolvenční správce společnosti ČKD PRAHA DIZ, a. s. (dále jen „dlužník“) se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2018, č. j.: 8320/18/5300-21441-702127, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti platebním výměrům na úrok z prodlení vydaným Specializovaným finančním úřadem (dále jen „správce daně“) dne 14. 6. 2017 pod č. j.: 102469/17/4300-12712-106270 a č. j.: 102475/17/4300-12712-106270.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

2. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující skutečnosti.
3. Dne 13. 10. 2016 správce daně vydal platební výměr na daň z přidané hodnoty, č. j.: 277922/16/4227-21794-601351, kterým dlužníkovi vyměřil daň z přidané hodnoty za prosinec 2014 ve výši 1 952 731 Kč s tím, že rozdíl mezi vyměřenou a tvrzenou daní činí 1 157 100 Kč. Tento platební výměr byl dlužníkovi doručen dne 13. 10. 2016.
4. Dne 14. 6. 2017 vydal správce daně podle § 252 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád) platební výměr na úrok z prodlení č. j.: 102469/17/4300-12712-106270, kterým vyrozuměl dlužníka o předpisu úroku z prodlení na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 12. 2014 do 31. 12. 2014 ve výši 260 562 Kč. V odůvodnění tohoto platebního výměru správce daně uvedl, že daň nebyla uhrazena v den její splatnosti a že povinnost uhradit úrok z prodlení vzniká počínaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni splatnosti až do dne platby. Podle připojeného výpočtu správce daně vycházel z dlužné částky 1 157 100 Kč.
5. Dne 30. 1. 2017 vydal správce daně dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za červen 2015, č. j.: 20637/17/4227-21794-601351, kterým doměřil dlužníkovi tuto daň ve výši 422 100 Kč.
6. Následně správce daně vydal dne 14. 6. 2017 podle § 252 daňového řádu platební výměr, č. j.: 102475/17/4300-12712-106270, kterým vyrozuměl dlužníka o předpisu úroku z prodlení na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2015 ve výši 65 480 Kč. V odůvodnění tohoto platebního výměru správce daně uvedl, že daň nebyla uhrazena v den její splatnosti a že povinnost uhradit úrok z prodlení vzniká počínaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni splatnosti až do dne platby. Podle připojeného výpočtu správce daně vycházel z dlužné částky 422 100 Kč.
7. Proti oběma shora uvedeným platebním výměrům ve věci úroku z prodlení podala žalobkyně odvolání, o kterých žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání se zamítají a napadené platební výměry se potvrzují. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul skutkový stav se závěrem, že platební výměr na daň z přidané hodnoty za prosinec 2014 a dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za červen 2015 se staly pravomocnými. Dále poukázal na to, že dne 9. 9. 2016 bylo Městským soudem v Praze rozhodnuto o úpadku dlužníka a dne 28. 6. 2017 byl na majetek dlužníka prohlášen konkurz. V další části odůvodnění se žalovaný zabýval odvolacími námitkami a zdůraznil, že při zkoumání zákonnosti předpisu úroků z prodlení se lze zabývat pouze existencí podmínek uplatnění úroku a způsobu výpočtu jeho výše, zda existuje splatná daňová povinnost, zda a kdy byla uhrazena a zda je výše úroku vypočítána v souladu s § 252 daňového řádu. V tomto řízení již nelze přezkoumat zákonnost úročené daně. Dále žalovaný uvedl, že úrok z prodlení vzniká ze zákona, je-li daňový subjekt v prodlení s úhradou daně. Platebními výměry byla žalobkyně pouze vyrozuměna o předepsaném úroku z prodlení. Vyrozumění o předpisu úroku může správce daně učinit kdykoliv ve lhůtě pro vybrání a vymáhání daňového nedoplatku, tato šestiletá lhůta v daném případě dosud neuběhla.
8. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě žalobu, ve které namítla, že v rozhodnutí není zohledněna skutečnost, že prodlení s úhradou daně bylo způsobeno mimo jiné nezákonnými postupy správce daně, např. obstavením účtů dlužníka. V daném období tak prodlení bylo způsobeno správcem daně. V další části žaloby pak žalobkyně vznášela námitky proti doměření daně z přidané hodnoty vyjmenovanými dodatečnými platebními výměry.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že uplatněné žalobní námitky se týkají doměření daně z přidané hodnoty. Rozhodnutí v této věci je Městským soudem v Praze přezkoumáváno pod sp. zn. 6Af 26/2017. Pro přezkoumání napadeného rozhodnutí jsou irelevantní.
10. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání při splnění podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. V daném případě považuje soud za potřebné v této fázi odůvodnění rozsudku zdůraznit, že při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly potvrzeny platební výměry na úrok z prodlení, mu nepřísluší zabývat se námitkami žalobkyně směřujícími proti platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za prosinec 2014 a dodatečnému platebnímu výměru za červen 2015. V souvislosti s těmito platebními výměry je významné pouze to, že daň byla za uvedená zdaňovací období pravomocně vyměřena a že nebyla zaplacená ve stanovené lhůtě. Mezi účastníky není sporné, že daň byla pravomocně vyměřena a že nebyla zaplacená ve lhůtě splatnosti. Soudu tedy zbývá posoudit důvodnost námitky žalobkyně, že prodlení bylo zaviněno obstavením účtů dlužníka.
12. Podle § 252 odst. 1, 2, 6 daňového řádu v rozhodném znění *daňový subjekt je v prodlení, neubradí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti. (2) Daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje pátým pracovním dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně. Výše úroku z prodlení odpovídá ročně vyšší repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Pokud je pro daň stanoven náhradní den splatnosti, běží úrok z prodlení počínaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni její splatnosti. (6) Správce daně může daňový subjekt vyzvat k předpisu úroku z prodlení platebním výměrem kdykoliv, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu.*
13. Jak bylo uvedeno shora v odvolacím řízení ve věci platebních výměrů na úrok z prodlení lze přezkoumávat pouze naplnění podmínek uplatnění úroku a způsob jeho výpočtu, neboť podle citovaného ustanovení § 252 daňového řádu je pro vznik povinnosti uhradit úrok z prodlení relevantní otázka, zda byla uhrazena daň nejpozději v den její splatnosti.
14. Obdobná námitka žalobkyně byla řešena i v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2019, č. j. 9Af 10/2018-24, ve kterém soud uvedl, že *úrok z prodlení vzniká přímo ze zákona, platební výměr na úrok z prodlení má tak pouze deklaratorní povahu, neboť pouze osvědčuje existenci povinnosti uhradit úrok z prodlení. Zákonodárce výslovně stanoví, jakým způsobem se úrok z prodlení se počítá a správce daně, ani žalovaný při jeho výpočtu nemá prostor pro správní uvážení a zohlednění skutečností, které mohly vést k prodlení s úhradou daně, neboť povinnost hradit úrok z prodlení je povinností objektivní, nezávislou na subjektivních důvodech, pro které se tak stalo. Uvedené vyplývá i z předchozí právní úpravy daňového řádu (§ 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a důvodové zprávy k nyní platnému daňovému řádu - zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád), z nichž je zřejmé, že ačkoliv se výše úroků z prodlení odvíjí či vzniká přímo ze zákona při splnění zákonem stanovených podmínek, o předpisu úroku správce daně vyzve daňový subjekt platebním výměrem, z něhož musí být patrné, za jaké období a z jakého nedoplatku na dani je úrok počítán a jeho výše. Z podstaty tohoto institutu plyne, že platební výměr má deklaratorní charakter, jeho vydáním není založena povinnost hradit úrok z prodlení, neboť ta je založena přímo zákonem, resp. úrok z prodlení nabíhá při splnění zákonných podmínek, a v okamžiku jejich splnění je také úrok z prodlení splatný. Ačkoliv je tato platební povinnost založena přímo zákonem při splnění zákonem stanovených podmínek, účinky vůči daňovému subjektu se projeví až řádným oznámením platebního výměru. Proti platebnímu výměru o sdělení výše úroků je přípustné odvolání podle § 109 daňového řádu. Z povahy věci však plyne, že v něm může daňový subjekt brojit pouze tvrzením, že daň uhradil včas, že počet dnů prodlení byl odlišný, než správce daně v platebním výměru uvedl, anebo že je končená suma úroku numericky jiná.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

15. V této věci neshledal soud důvod, aby se od tohoto závěru odklonil, a proto na něj v plném rozsahu odkazuje. Žalobní námitka žalobkyně, že ve splacení daně bránily nesprávně obstavené účty dlužníka, nemůže znamenat důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
16. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně úspěch neměla a žalovanému žádné náklady přesahující míru jeho obvyklé činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. března 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu